

Rozhodnutie

Najvyšší súd Slovenskej republiky – disciplinárny súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Emílie Zimovej a sudcov JUDr. Márie Piusovej a JUDr. Miroslava Lehotského v disciplinárnej veci JUDr. B. F. sudkyne Okresného súdu o návrhu sudkyne o určenie neplatnosti písomného napomenutia udeleného podľa § 117 ods. 9 zák. č. 385/2000 Z. z. Ministrom spravodlivosti Slovenskej republiky dňa 2.2.2004 pod číslom 259/2004-10 na ústnom pojednávaní konanom dňa 28. júna 2004 rozhodol

t a k t o :

Disciplinárny súd písomné napomenutie udelené sudkyňi JUDr. B. F. Ministrom spravodlivosti Slovenskej republiky 2.2.2004 **z r u š u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

Minister spravodlivosti Slovenskej republiky podľa § 117 ods. 9 zák. 385/2000 Z. z. udelil dňa 2.2.2004 pod. číslom 259/2004-10 písomné napomenutie pretože, v pridelenej veci vedenej na Okresnom súde spis. zn. E 62/00 (právna vec výkonu rozhodnutia zrážkami zo mzdy povinného Ing. L. K. postupovala tak, že vykonávaním zdĺhavých a neefektívnych úkonov spôsobila zbytočné prietahy v konaní v uvedenej veci, konštatované aj Nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. III ÚS 54/03 zo dňa 5.12.2003 v ktorom Ústavný súd Slovenskej republiky vyslovil, že základné právo maloletých detí Korbových na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručené čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a základné právo na prerokovanie veci v primeranej lehote zaručené čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd bolo porušené, prikázal Okresnému súde v konaní konat' bez zbytočných prietahov a priznal maloletým deťom Korbovým finančné zadostučinenie každému v sume 10 000,- Sk.

Sudkyňa JUDr. B. F. podala v zákonnej lehote na Najvyšší súd Slovenskej republiky – disciplinárny súd návrh na určenie, že vyššie uvedené napomenutie, ktoré jej bolo udelené je neplatné. V odôvodnení tohto návrhu okrem iného uviedla, že v konaní samotnom nedošlo k poškodeniu nárokov sťažovateľov. Návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia zrážkami zo mzdy povinného bol vo veci č. k. E 62/00 podaný sťažovateľmi dňa 17.1.2000. Uznesením č. k. E 62/00-8 dňa 11.2.2000 bol výkon rozhodnutia nariadený a platil do 15.11.2001, kedy došlo k jeho zrušeniu zo zákona, z dôvodu neúčinnosti exekučného titulu. Uznesenie teda bolo účinné od 16.3.2000 kedy nadobudlo právoplatnosť do 15.11.2001. Povinný pracoval a mal príjem z pracovného pomeru len do 31.12.2000, preto od uvedenej doby do 15.11.2001 objektívne nemohli byť realizované zrážky z jeho mzdy a uspokojené pohľadávky jeho sťažovateľov. Tieto mohli byť uspokojené len v období od 16.3.2000 do 31.12.2000. Peniaze v celej výške 17 282,- Sk, ktoré boli povinnému za obdobie v ktorom pracoval, zo mzdy zrazené a nachádzali sa v depozite platiteľa jeho mzdy, súd

vyplatil sťažovateľom. K ich vyplateniu však došlo neskôr pretože súd sa zaoberal návrhom otca na zastavenie výkonu rozhodnutia. Ďalej poukázala na stav spisu po rozhodnutí Ústavného súdu a na skutočnosť, že ihneď po vrátení spisu ústavným súdom bolo uznesením zo dňa 29.12.2003 č. k. 62/00-117 o celom merite veci rozhodnuté tak, že došlo k zastaveniu výkonu rozhodnutia zrážkami zo mzdy povinného od 15.11.2001 do budúca a zároveň ku zamietnutiu návrhu povinného, pričom sťažovatelia proti tomuto uzneseniu odvolanie nepodali. Poukázala aj na vyjadrenie predsedu Okresného súdu [REDAKOVANÉ] v ktorom nedoporučil jej potrestanie, pričom poukázal na jej svedomitý prístup k plneniu si svojich povinností.

Minister spravodlivosti Slovenskej republiky vo vyjadrení zo dňa 14.5.2004 k návrhu navrhovateľky poukázal na to, že Ústavný súd Slovenskej republiky uznal sťažnosť sťažovateľov za dôvodnú a vyslovil, že základné práva právo sťažovateľov na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov zaručené čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky bolo porušené a to konaním neefektívnych úkonov súdu, ktoré vo svojom súhrne predstavujú prieťahy v danom konaní. Poukázal pritom, že otázku subjektívneho zavinenia sudkyne skúmal až následne a to vyžiadanim vyjadrenia predsedu Okresného súdu ako aj prehľadov o nápade, výkonoch a počte nevybavených a nerozhodnutých vecí menovanej sudkyne za obdobie rokov 2001 až 2003. Až na základ e posúdenia, či vzniknuté prieťahy možno sudkyňi pričítať rozhodol o písomnom napomenutí dotknutej sudkyne a má za to, že toto nepredstavuje neprimerane prísny trest pretože prvoradou povinnosťou sudcu je organizovať si procesný postup v súdnom konaní tak, aby sa čo najskôr odstránil stav právnej neistoty kvôli ktorému sa osoba obrátila na súd. Navrhol preto disciplinárnemu súdu návrh na vyslovenie neplatnosti písomného napomenutia zamietnuť.

Splnomocnená zástupkyňa ministra spravodlivosti Slovenskej republiky Mgr. L. [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] zotrvala na písomnom stanovisku Ministra spravodlivosti Slovenskej republiky.

Navrhovateľka na ústnom pojednávaní disciplinárneho súdu doplnila svoj návrh a vyjadrenie v ktorom uviedla, že vytýkanie zdĺhavých a neefektívnych úkonov je vecou posúdenia činnosti sudcu a je zrejme v danom prípade, že na účelnosť a nutnosť jednotlivých úkonov má rozdielny názor Ústavný súd a Krajský súd v Košiciach. Pokiaľ ide o prvé vytýkané porušenie a to nezastavenie výkonu rozhodnutia podľa § 268 ods. 1 písm. b/ O. s. p. Tvrdila, že v tomto smere sa nemohla dopustiť porušenia povinností pretože nemala vedomosť o rozhodnutí vecí, v dôsledku ktorého sa exekučný titul mal stať neúčinným. Je bežné a primerané v danej veci, že takýto návrh mal byť podaný zo strany účastníka, resp. zo strany jeho právnej zástupkyne, ktorí mali súd na túto okolnosť upozorniť. Ďalej aj pokiaľ ide o zdĺhavosť zisťovania pobytu povinného má za to, že neporušila svoje povinnosti. Adresa alebo pobyt povinného boli zisťované spôsobom bežným v občianskom súdnom konaní. Úkon, ktorý urobila a to dopyt na Generálne riaditeľstvo väzenskej a justičnej stráže je dostatočne efektívnym v tom, že tento oznámi súdu, či osoba je vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody na celom území Slovenskej republiky. Tento dopyt je podľa sudkyne efektívnejší ako zisťovanie prostredníctvom trestného oddelenia príslušného súdu, aj keď ani túto formu nevynechala. Pokiaľ ide o tretí okruh vytýkanej neefektívnosti, tak je presvedčená, že konala v zmysle judikatúry Krajského súdu v Košiciach, keď v prípade, že sudca Okresného súdu má za to, že v podaní povinného ide o návrh na zastavenie výkonu rozhodnutia nepredkladá vec na rozhodnutie odvolacieho súdu, aby rozhodol o odvolaní. O tomto návrhu konala v zmysle ustanovenia § 268 ods. 1 písm. g/ O. s. p. a jedná sa o podanie zo dňa 12.3.2000 označené ako odvolanie proti uzneseniu výkonu rozhodnutia.

Disciplinárny súd si vyžiadal spis Okresného súdu [redacted] sp. zn. E 62/00, zadovážil si prehľady o nápade a výkonoch dotknutej sudkyne za roky 2001 až 2003, oboznámil sa s Nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 54/03 zo dňa 5.12.2003 a vypočul na ústnom pojednávaní sudkyňu JUDr. B. [redacted] F. [redacted].

Vykonaným dokazovaním bolo zistené zo spisu E 62/00, že konajúca sudkyňa vykonávala úkony v pridelenej veci priebežne a neboli zistené obdobia, kedy bola sudkyňa nečinná. Pokiaľ ide o výkonnosť sudkyne v roku 2001 táto vykazovala v priemere výkon 30 vecí v prepočte koeficientov, v roku 2002 vykázala priemerne výkon 27,5 vecí a v roku 2003 vykázala priemerne 23,5 vecí pričom v období rokov 2001 až 2003, na zverenom úseku neboli väčšie výkyvy v nápade vecí.

Podľa § 30 ods. 4 zák. 385/2000 Z. z. sudca je povinný vykonávať svoje povinnosti svedomito, v pridelených veciach konať plynulo bez zbytočných prietáhov; vždy upozorniť predsedu súdu na neprímeraný počet pridelených vecí ak zjavne hrozí, že ich nemôže vybaviť bez zbytočných prietáhov.

Disciplinárny súd má za to, že aj písomné napomenutie za zistené menšie nedostatky v práci sudcu je postihom pre sudcu. Preto je vždy nutné skúmať, či išlo zo strany sudcu o zavinené nedostatky v jeho práci. Disciplinárny súd zastáva ten názor, že v danom prípade neboli u dotknutej sudkyne zistené také pochybenia, ktoré by bolo možné hodnotiť ako zavinené nedostatky v práci ktorými by bola ako sudkyňa porušila svoju povinnosť vo veci konať svedomito, plynulo a bez zbytočných prietáhov. Sudkyňa ako vyplynulo zo spisu E 62/00 vykonávala úkony priebežne. Efektívnosť úkonu sa prejaví zvyčajne až následne a v celkovom hodnotení môže sa ukázať, že ku konečnému rozhodnutiu vo veci sa mohol sudca dopracovať efektívnejšie. V konkrétnom prípade však má disciplinárny súd za to, že sudkyňu nemožno potrestať za jej postup v konaní, ktorým neporušila žiadnu zo svojich povinností sudcu konať v pridelenej veci plynulo bez zbytočných prietáhov, preto vyhovel návrhu dotknutej sudkyne a písomné napomenutie udelené ministrom spravodlivosti Slovenskej republiky sudkyňi JUDr. B. [redacted] F. [redacted] zrušil. Tým disciplinárny súd nespochybňuje nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III ÚS 54/03 zo dňa 5.12.2003.

Poučenie : Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na podpísanom súde.

V Bratislave dňa 28. júna 2004

JUDr. Emília Zimová, v. r.
predsedníčka disciplinárneho senátu

Za správnosť vyhotovenia:

[Handwritten signature]